

לך לך מארצך (בראשית יב א-ה)

1. מהר"ל, נצח ישראל פרק יא:
"תימה הוא שלא זכר הכתוב קודם זה שהיה אברהם צדיק ולכך נגלה עליו השכינה ואמר לו 'לך לך מארצך וממולדתך' וגו', כי בלא זה לא נגלה עליו השכינה ואמר לו לך מארצך לך ראויה היה לכתוב קודם צדקת אברהם. וכמו שתמצא בנח 'ונח מצא חן בעיני ד' ואחר כך כתיב 'אלה תולדות נח נח איש צדיק' הזכיר קודם צדקת נח קודם שהזכיר שדבר ד' יתברך עמו".
2. תנחומא לך לך ג:
"ואעשך – אין כתיב ואשימך, אלא ואעשך.
אמר לו [הקב"ה לאברהם]: אותך אני בורא ברה חדשה".
3. בראשית רבה לט יד:
"ואת הנפש אשר עשו בחרן – אם מתכנסין כל באי העולם לברוא אפילו יתוש אחד אינן יכולין לזרוק בו נשמה ואת אמר ואת הנפש אשר עשו? אלא אלו הגרים שגירו, ואם כן שגירו למה אמר עשו אלא ללמדך שכל מי שהוא מקרב את העובד כוכבים ומגיריו כאלו בראו".
4. בראשית רבה מב ח:
"אברם העברי – כל העולם כולו מעבר אחד והוא מעבר אחד".
5. שם ל ח:
"שהיה מתוקן להדריך כל העולם כולו בתשובה... מקרב רחוקים ומטהרם לאביהם שבשמים".
6. בראשית רבה ל י:
"משל לאוהבו של מלך שהיה משתקע בטיט עבה
הציץ המלך וראה אותו אמר ליה: עד שאתה משתקע בטיט ה'לך עמי
הדא הוא דכתיב 'את האלהים התהלך נח'. ולמה אברהם דומה?
לאוהבו של מלך שראה את המלך מהלך במבואות האפלים
הציץ אוהבו והתחיל מאיר עליו".
7. שם לט יא:
"ואעשך לגוי גדול – אמר לו [אברהם לקב"ה]:
ומנח לא העמדת שבעים אומות? אמר לו: אותה אומה שכתוב בה:
'כי מי גוי גדול (אשר לו אלהים קרבים אליו)¹ אני מעמיד ממך".
8. אורות, אורות התחיה ה עמ' נה:

"אף צדיקים יש להן תאוה, ומה היא תאותן? הקדוש ברוך הוא! שנאמר: 'קוה קויתי ד'".

14. האלשיר הקדוש לפסוק א:

"אך בלכתך אל הארץ אתה כהולך ומתחבר אל עצמך ושורשך. וזהו 'לך לך'... כי איכותך מתעלה ומתקדש ומשתלם בזה. הנה כי אין עצמותך בחוץ לארץ כעצמותך בארץ".

15. אורות, ארץ ישראל ג עמ' י:

"יצירה עצמית ישראלית, במחשבה ובתוקף החיים והמפעל, אי אפשר לישראל אלא בארץ ישראל".

16. שיחות הרב צבי יהודה, בראשית עמ' 128:

"באופן קטנוני ונורמלי, כשאדם מקבל משמעת ופקודה, חייבת להיות פקודה ברורה: לך מפה למקום פלוני. אבל כאן אנו פוגשים נשמה בעלת שייכות ודבקות מיוחדת לרבנו של עולם, כך שמתוך הפעולות, הפסיעות והצעדים שלה היא מגיעה 'אל הארץ אשר אראך'. מתוך פסיעותיך תתגלה כבר ההנחיה האלוקית".

13. אור החיים הקדוש:

"אל הארץ אשר אראך – פרוש ראוייה לך ואתה ראוי לה, ושעור [פירוש] התיבה [המילה 'אראך'] הוא אראה אותך לה ואראה אותה לך, כי זה בלא זה אינם ראויים להשראת שכינה".